

BŘEZOVÁ KŮRA

ČÍSLO 308

KVĚTEN 2022

SLOVO ÚVODEM....

Seigo bojovníci a nováčci kmene Shawnee!

Květen 2022 je minulostí a můžeme směle říci, že to byl opět jeden z těch nabitějších měsíců v kmenové činnosti. Vždyť se podařilo uspořádat vlastně čtyři kmenové akce ve dvou víkendech – pětidenní táboření na Drozdovské Pile, víkendovou výpravu tamtéž, mezinárodní klání mladších rodů a 116. kmenový sněm. Jistě, můžete namítnout, že se jednalo jako obvykle jen o dva víkendy v měsíci a ne každá z těchto akcí byla určena všem bojovníkům, ale je také třeba přiznat, že každá z nich si vyžadovala plné nasazení někoho z vedení, aby byla naplánována řádně a včas.

Blíže se zde zastavím hned u první z nich a tou bylo dvakrát nuceně odložené táboření na Drozdovské Pile. Zájemců o tak trochu volnější styl pobytu v přírodě bylo tentokrát poměrně dost a účastníků mohlo být i více, kdyby si někteří včas pohlídali vypsaný termín pro nahlášení účasti....ze stanovených pravidel však nebylo možné couvnout a budiž toto opomenutí ponaučením pro příště. Je třeba pochopit, že takto velká akce vyžaduje včasnou přípravu, plánování kapacit, jídelničku a provedení nákupu veškerého proviantu pro daný počet lidí, a vzhledem ke skutečnosti, že se jedná o akci spíše pro starší členy, počítá se s jistou mírou osobní odpovědnosti potenciálních účastníků. Dobrovolná účast zase znamená, že by se na táboření měli vydat jen ti, které povaha akce oslovuje a chtějí si ji užít a také využít možnosti, které se nabízí. Táboření v indiánském stylu a podmínka vlastnictví indiánského oděvu napovídají, jak byste asi k akci měli přistoupit. Pochopte, že salámistickým přístupem přece jen tak trochu kazíte dojem ostatním a že táboření opravdu není totéž co debatní kroužek. Přiložit ruku ke společnému dílu, nabídnout pomoc v kuchyni, pokusit se vyrobit si pod modrou oblohou něco pěkného nebo se pustit do věcí, na které není v běžné činnosti čas či podmínky a které by mohly obohatit nejen nás samotné ale i ostatní spolutáborníky, to dělá z těchto akcí zážitky, na které je pak radost vzpomínat. Občas jsem se nemohl zbavit dojmu, že někteří neměli tak úplně sami jasno v tom, proč vlastně na Pilu vyrazili, a přišlo mi to líto i za ně samotné.... Nemluvím však určitě o všech. Kdo chtěl, ten si pobyt užil, i když s námi třeba strávil jen omezený čas. To je dobře, pak má taková akce smysl a úsilí vynaložené na její zajištění se vrátí v přívalu pozitivní energie, a tak to má být 😊

Sa. TAWASUTA

TÁBOŘENÍ V ÚDOLÍ ČERNÉHO ČÁPA

11.-15. KVĚTNA 2022

Po dvouleté covidové odlmce jsme mohli konečně vyrazit na společné táboření na Drozdovskou Pilu do Údolí černého čápa. Přípravy byly jako vždy hektické, kaufland byl téměř vykoupen, dva vrchovaté vozíky za auto naloženy a karavana asi tak s dvěma tunami erárního i soukromého vybavení vyrazila o středečním odpoledni ze Zvole směr tábořiště na Valentově louce....

Netrvalo dlouho a na svěží jarní zelení vyšperkované louce stála dvě týpí, která se do večera podařilo náležitě zabydlet, hned druhý den k nim přibýlo třetí – ksigu-danské. Coby záloha pro případ nepříznivého počasí stál zanedlouho u kuchyně i plátěný šeltr, ale letos nám na-

šťěstí počasí přálo po celou dobu a nebylo tak nutné jej využít jinak než jako skladiště. Osazenstvo se v průběhu táboření kontinuálně proměňovalo, někdo pobyl po celou dobu, někdo se v rámci svých časových možností musel předčas-

ně odpařit, jiní se naopak zhmotnili až později. Přítomní Psí bojovníci, tedy adeпти probíhajícího ohni-vecko-wagamedského kurzu se pustili do (s)plnění hned několika podmínek, takže se stavělo týpí, šily se ohnivecké váčky nebo capote, plnila se teorie. Téměř každý se pokusil o nějaké to vyhlédnuté orlí pero nebo

podmínku do mistrovství, takže se nám sbíhaly sliny při klohnění nejrůzněji ochucených placek nahrazujících chléb, zakopávalo a vykopávalo se kuře do a ze Setonova hrnce, odlévaly se stopy, stavěla ohniště, vařila se voda jedním polenem na čas (zážitek pro některé nad očekávání hluboký....) anebo probíhaly pokusy o identifikaci tu jedlých, tu základních zástupců botanické říše. TUWANAKHA opět nabídnul zájemcům možnost otestovat své rukodělné schopnosti, a tak se vyráběly dreamcatchery či opracovávala rohovina a parohovina. Ani tentokrát jsme nemohli vynechat výšlap do osady za účelem degustace různě barevných limonád a nanuků, při kteréžto příležitosti jsme narazili na účastníky pěší šavanské výpravy ze Zábřeha k závodu pod Jedlím.

Na poslední večer a noc rozšířila naše řady vzácná šamanská návštěva zosobněná MAKATAIEM a jeho malou dcerkou, které se u nás moc líbilo, a její první noc ve stylově vybaveném týpí v ní určitě nechala velký dojem, alespoň soudě z jejích slov u poslední nedělní snídani. Pak už nezbývalo než balit, nakládat, odvážet a doma sušit, prát, třídit, skládat a dva dny se vracet do normálního školního nebo pracovního režimu 😊

Díky všem, kdo se na zdaru této osobité akce více či méně podíleli, a snad se v budoucnu opět sesbírá dostatek nadšení a odhodlání, aby se loukou a jejím blízkým okolím mohly opět nést naše hlasy....

Sa. TAWASUTA

VÝPRAVA NA DROZDOVSKOU PILU

14. KVĚTNA 2022

Bylo 14.5. a hrstka starších členů oddílu se vydala na štreku na Drozdovskou Pilu a podívat se na naše zbývající přeživší z každoročního táboření. Vyrázili jsme jako čtyřčlenná skupina, která se tvořila pouze z děvčat, ale to se potom změnilo....

Když jsme vyšly ze Zábrů, došly jsme na krásnou vyhlídku, které se říká U třešně. Tam jsme si zahrály hru s míčky. Poté jsme si udělaly fotku (abychom si zdokumentovaly celou trasu). Když jsme došly k Růžovému údolí, tak se k nám připojil Štěpán z Vlků. V tomto momentu se vyrovnaly síly Káňata a Vlků. Bylo to 2 na 2. V Růžovém údolí jsme si zahráli Žabí zápasy. Z Růžového údolí jsme pokračovali do Pivonína. Tady pokračovalo naše mezidružinové klání v podobě kytiček. My (Káňata) jsme Vlky převálcovali.

Když jsme vyšli z Pivonína, tak jsme šli takovou krásnou cestou. Prošli jsme kolem Kosova a vkročili do Drozdova. A jelikož jsme předtím poznávali kytičky, pokračovali jsme v soutěžení poznávačkou ptáčků. V této hře zase vyhrála Káňata. Potom si na nás WATOKNAPA vymyslela další hru. Měli jsme vymyslet několik věcí z přírody na jednu barvu. A protože jsme měli 1 hodinu zpoždění, tak jsme vykročili. Cestou jsme si plnili OP poznej 25 přírodnin a určí je na výpravě. Já jsem si to splnila. Taky jsme hráli hry a pokračovali v soutěži. Už jsme se blížili k cíli. Když jsme dokončili cestu tam, spočítali jsme si kamínky, které jsme hráli cestou. Když jsme šli na táboření, potkali jsme skupinku přeživších. Takže jsme se vrátili zpět k hospodě. Tam jsme si dali nanuk a limonádu. Potom jsme si zahráli hru a hned na to jsme se šli podívat na táboření. Tam jsme potkali Morče, kterému nebylo dobře. Tady jsme se rozloučili a šli jsme do Jedlí na zastávku. Odsud jsme jeli do Zábřeha. Každý vystoupil na jiné zastávce. A takto jsme zakončili 1.květnovou výpravu.

Boj. Bety

KLÁNÍ RODŮ MLADŠÍCH

28. KVĚTNA 2022

V sobotu v poledne jsme se s mladšími rody, tedy s Medvědy, Sovami a Koníky, sešli v překvapivě velkém počtu na klubovně. Na pořadu dne bylo nemilosrdné klání družin, které Eddie a Dredy připravily v podobě boje o skalpy, aby i mladší členové zažili alespoň malou část z tradičního programu sněmu pro bojovníky kmene.

S přípravou bez otálení pomohli také adepti na ohnivce a tři vyvolení v podobě Bety, Morčete a IQho.

Akci jsme zahájili na klubovně rodovými pokřiky a také první hrou z rukou ohnivců, jelikož nás zaskočil déšť. Jakmile však vysvitlo sluníčko, běželi jsme na hřiště ke Krumpachu, kde se teprve děti mohly vyřadit.

Pokračoval program ohnivců na skalp tábornictví. První disciplínou bylo nasbírat co nejvíce přírodnin různých barev. Druhý úkol byl slalom trakařů.

Na skalp zdatnosti si děti vzalo do parády naše dynamické trio a připravilo si pro ně zápasy raků a taky si vyzkoušely práci v pizzerii, kdy po louce sbírali na lístcích ingredience na objednávky.

Skalp ochranářství měla ve svých rukou Dredy a děti nejen zápasily o čas, ale také o znalosti rostlin, kde bylo za úkol posbírat nejen všechny lístečky s rostlinami, ale také je správně určit.

Poslední skalp, tedy lesní moudrosti, byl pod vedením Eddie hlavně o týmové práci, rychlosti a bystrosti, kdy družiny soupeřily ve vylepšené tiché poště.

Náš čas se naplnil a bylo na řadě vyhlášení. První tři skalpy ukořistily Sovy (a část Medvědů), i když v lesní moudrosti to bylo jen o fous. V ochranářství však jednoznačně zvítězili Koníci (a zbytek Medvědů).

Akci jsme zakončili kmenovým pokřikem poprvé v podání Dredy.

Dredy

116. SNĚM SHAWNEE

28. KVĚTNA 2022

Náš 116. sněm proběhl v sobotu 28.5. ve Slibové rokli v Zábřeze. Sešli jsme se starší rody (Káňata a Vlci), zástupci mladších rodů (Medvědi a Sovy) a hosty na našem sněmu byli zástupci ze Zlaté lilie.

Oheň byl úspěšně zapálen pochodněmi, které si vyráběli adepti na ohniveckém kurzu. Na úvod zazněly zpěvy za jednotlivé rody, kmeny a potom i za triumvirát. Na tomto sněmu se stali bojovníci a bojovnice ze sedmi členů (Ríša, Padák, Beran, Beruška, Uhlík, Jitřenka a Drozdík).

Eddie nám vyprávěla báji O čtyřech synech Manitouových a následoval boj o skalpy. První byl skalp Zdatnosti. Šlo o to, udělat co nejvíc dřepů v kuse s knihou na hlavě. Bety jich udělala 43, což bylo suverénně nejvíc, tak Káňata se Sovami získali první skalp. Skalp Tábornictví byl druhý, spočíval v poznávání koření a získal jej stejný tým. Skalp ochránářství byl rozdělený na dvě části. První bylo rozmístění CHKO a NP. Druhá byly otázky na lidské tělo a otázky z říše zvířat. Tento skalp získala Zlatá Lilie. V posledním skalpu měly družiny nakreslit a

pojmenovat, co nejvíce znaků, co mám na rouchu. V tomto skalpu jednoznačně vyhrály zase Káňata a Sovy.

Po boji proběhly volby nového náčelnictva. Jelikož se znova nezvolil Degandawida, tak pokračoval triumvirát, tentokrát v jiném složení (Eddie + Dredy + já). Po volbách proběhl boj o Muže Sněmu,

ten jsem vyhrála. Pak nastala slavnostnější část sněmu, a to udělování OP, nových hodností a jiných poct. Tentokrát o svá první OP zažádali i třeba Beruška, Uhlík a Beran. Z Gaosedů Vrabčáka a Lišky se nám stali Rangeři a z bojovníka Říši Vanata! WATOKNAPA se stala dalším nositelem Tekumsehova štítu.

Sněm jsme tradičně zakončili Gilwelským kruhem a táborovou večerní písní. Sněm se moc vydařil (při přípravách sice počasí trochu hrozilo, ale nakonec se rozhodlo umoudřit) a bylo super, že mohl proběhnout venku, a nebyl to táborový!

Sg. Čivava

SLAVNÁ TŘINÁCTKA SHAWNEE

Bodovaní bojovníci:

1.	Sagamor	Sedmikráska	64	OP	2 mistrovství
2.	Ranger	Liška	57	OP	
3.	Ranger	Vrabčák	53	OP	
4.	Vanata	Korálka	51	OP	
5.	Vanata	IQ	41	OP	
6.	Vanata	Ríša	32	OP	
7.	Vanata	Sasanka	29	OP	
8.	Vanata	Větvíčka	16	OP	
9.	Boj.	Bety	21	OP	
10.-11.	Boj.	Oheň	9	OP	
10.-11.	Boj.	Čmelák	9	OP	
12.	Boj.	Morče	7	OP	
13.	Boj.	Mrkvička	5	OP	

Činní bojovníci:

1.	Sachem	WATOKNAPA	138	OP	6 mistrovství
2.	Sachem	AJAGU	104	OP	6 mistrovství
3.	Sachem	TAWASUTA	92	OP	6 mistrovství
4.	Sagamor	Eddie	93	OP	2 mistrovství
5.	Sagamor	Čivava	73	OP	3 mistrovství
6.	Sagamor	Sedmikráska	64	OP	2 mistrovství
7.	Ranger	Liška	57	OP	
8.	Ranger	Lasička	56	OP	
9.	Ranger	Vrabčák	53	OP	
10.	Vanata	Korálka	51	OP	
11.	Vanata	IQ	41	OP	
12.	Vanata	Sasanka	29	OP	
13.	Vanata	Hobit	20	OP	

AŽ LEGENDY NEZEMŘOU

Proč bychom vlastně měli znát historii? Není to jen o něčem, co bylo. Historie je propojená i se současností

Baví mě historie. Mnoho z vás teď asi kroutí hlavou. Pokusím se zde napsat, proč je dle mého názoru tak důležité znát alespoň její základy.

Člověk se samozřejmě během života snaží věnovat především tomu, co ho baví, a je pochopitelné, že historie mezi tento okruh věcí patřit nemusí. Ano, historie je vlastně o tom, učit se o něčem, co bylo, a o někom, kdo byl, ale právě to, že tu jsou jasně daná fakta, to je to, proč mám historii tak rád. Ale i tak je možné plno činů zpochybnit a diskutovat nad konkrétními motivy konkrétních lidí. A vědět od určitého alespoň několik základních dat z české historie by pro nás měla být jakožto pro obyvatele České republiky naše povinnost.

Vylodění v Normandii byla největší námořní invaze v dějinách. Několik set tisíc vojáků bylo od června roku 1944 vysazováno na západním pobřeží Francie, aby nadobro ukončilo existenci nacistického Německa. Mnozí vojáci za naši budoucnost zaplatili životem.

Historie je klíč. Klíč k pochopení současnosti. Když čtu o dění ve světě, obvykle to není jednorázová událost, ale má nějaké spojení s tím, co se už stalo, a pokud člověk zná nějaké (historické) souvislosti, může lépe pochopit, čím jsou tyto činy motivované. Německo si přálo první světovou válku na základě toho, že si po svém sjednocení připadalo moc odstrčené a mělo pocit, že ho nikdo nebere vážně. Druhou světovou vál-

ku rozpoutal Hitler kvůli tomu, že měl pocit, že se vítězové první světové války zachovali velmi špatně vůči Německu a je potřeba se dostat k vytoužené slávě. Komunisté přebírali v roce 1948 moc v Československu zcela legálně – na základě

Václav Havel: i tomuto hrdinovi vděčíme za to, že žijeme ve svobodné zemi.

zřejmě neospravedlňuji, nicméně letmá znalost historie může pomoci pochopit současnost, eventuálně se i připravit na budoucnost.

Historie je zajímavá. I když toto je mé subjektivní tvrzení a dalo by se použít na všechny obory, myslím, že to stojí za to alespoň zkusit. Přechází si knížku o historii, kouknout na nějaký film o historii nebo se dozvědět něco nového skrz nějaký článek. Všechno toto může být poučné, a i když to udělám jednou, může mi to dát mnohé. Zkuste tomu dát šanci. Alespoň jednou.

Historie je stopa. Jednotlivé historické události utvořily dlouhou cestu, na níž nyní jsme a kterou dále budujeme pro další generace. To také považuji za ten největší důvod, kvůli kterému se zajímám o historii. Z úcty k těm, kteří tuto cestu šli přede mnou a šli rovně i přes překážky, prostě neodbočili. Díky nim tu dnes jsem a díky nim mohu psát tento článek. I když fyzicky odešli, neměli bychom na ně zapomenout. Může jít o vědce, politiky, objevitele, ochránce lidí dobré vůle. Jmenovitě mohu zmínit T. G. Masaryka, který v důchodovém věku objížděl svět a žádal o uznání budoucího Československa, nebo Václava Havla, který i přes nepřízeň okolností bojoval proti zdejšímu režimu a přispěl k tomu, že padl. Učme se o těch, kteří bojovali za svobodu a právní stát, vzdělávejme o tom ostatní; i když fyzicky odešli, nezapomínejme na ně a pokusme se dále budovat to, co započali.

Před několika dny jsme si připomněli jedno důležité výročí, které mě vedlo k napsání tohoto článku. 27. května to bylo přesně 80 let ode dne, kdy Jan Kubiš

toho, že sovětská Rudá armáda osvobodila velkou část Československa během druhé světové války a obyvatelé cítili potřebu být vděční. A i dnešní činy některých zemí jsou většinou výsledkem starších a neurovnaných (oprávněných i neoprávněných) křivd. Výsledkem jsou pak často roztržky, neshody na mezinárodním poli, a v nejhorším dojde až na válku. Nic z výše uvedeného samo-

Po atentátu na R. Heydricha bylo zabito několik set – i přesto je to jen zlomek těch, co se nesmířili s režimem, který k nám přišel. Na pamětní desce před pražským kostelem sv. Cyrila a Metoděje jsou napsána jména výsadkářů i jejich pomocníků. Čest jejich památce!

vesnice Ležáky. Nejde znát jména všech těchto hrdinů, nicméně měli bychom vědět, co se stalo a že za to byla zaplacená vysoká cena. Měli bychom vědět, že tu byli hrdinové, kteří to udělali pro nás. Dobře to bylo řečeno v jedné reportáži o pracovním táboře, ve kterém byli (a pracovali) věznění političtí vězni během komunismu: „Dnes je doba našťěstí už jiná. My máme jedinou povinnost: nezapomínat,“ řekl moderátor reportáže. Ať tedy víme o Masarykovi, Gabčíkovi, Kubišovi, Havlovi i všech ostatních, kteří bojovali a často i položili život za budoucnost toho, čemu věřili. Ať jejich památka slouží jako memento, díky kterému se historie nebude opakovat. Ať tyto legendy nezemřou.

a Josef Gabčík provedli atentát na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha, který na následky zranění o několik dní později zemřel. Psalo se o tom a mluvilo v médiích, přesto stále plno lidí o této události neví (respektive neví, kdo za ní stál a jaký byl její účel) a zrovna toto je dle mého názoru jedno z nejdůležitějších datumů novodobé české historie. Těm, co se na atentátu podíleli, co jim pomáhali, stejně jako stovky nevinných lidí, bylo v rámci represí, které po atentátu přišly, zabito. V červnu si připomeneme ještě tři daty s atentátem spojené: 10. května byla vypálena vesnice Ležáky, 18. června bylo v pražském kostele sv. Cyrila a Metoděje zabito několik atentátníků a 24. června došlo k vypálení

Ga. Imnu (fotografie: reflex.cz, denik.cz)

PRVNÍ ORLÍ PERO

"Můj otec, bílý bratře," řekl náčelník kmene Sittar, "se jmenoval Černý Orel. Naše vesnice byla poblíž Kootenay Pass, v kraji nížin, kde teče mnoho řek, které své vody odevzdávají řece Saskatchewan. Byla to skutečné vesnice, žádný tábor, protože mí předkové chtěli tenkrát opustit kočovný život. Hodlali se usadit a obdělávat půdu.

Dařil se jim také chov koní. Nížiny jsou travnaté a každý rok se na nich mohla pást velká stáda hříbat.

Všechno by šlo dobře, nebýt medvědů. Nebo spíš medvěda, jediného medvěda, ale zato silného a strašného, jak se dalo soudit podle stop. Byl to obrovský grizzly. Jednou v noci se přiblížil k vesnici a zachutnala mu nová zvěř, kterou dosud neznal... Noc co noc prolomil ohrady na pastvinách a odnášel si nejpěknější hříbata...

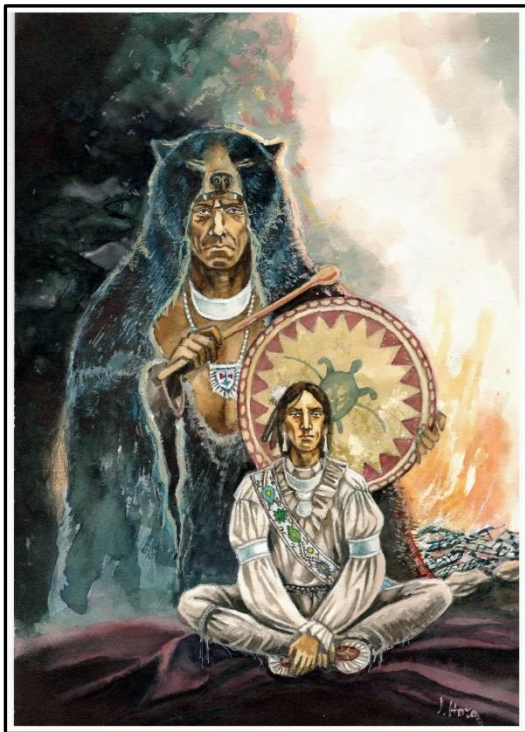
Když předkové zjistili, kdo jim plení stáda, proklínali dravce a zoufali si nad ztrátami. Ale můj otec se s tím nespokojil. Neřekl nikomu ani slovo, vzal oštěp a nůž - a vydal se sám po medvědobové stopě. Šílenství! Ale bylo mu tehdy patnáct roků a v těch letech člověk ještě nerozlišuje velikost nebezpečí.

Černý Orel šel daleko do hor, až našel jeskyni, ve které medvěd spal. Když zjistil, že je dravec uvnitř, neváhal a začal ho provokovat; házel dovnitř kamení a chystal se mu čelit hrotem oštěpu...

Drážďení mělo úspěch. Medvěd se s řevem vynořil z jeskyně...

Po několika okamžicích boje se oštěp zlomil jako stéblo slámy a můj otec byl jako kus hadru, pohozený na zemi a krvácející ze všech stran. Medvědi nikdy nežerou kořist, kterou skolili, hned. Tenhle byl stejný jako ostatní. Vzal do zubů to, o čem si myslel, že je už pouhá mrtvola, a zanesl tělo do své skrýše, v níž měl zbytky z posledních hostin. Naše hříbata...

Když se Černý Orel po dvou dnech probral z bezvědomí, ihned pochopil, co se stalo. Měl otevřenou hrud', spoustu jiných vážných zranění a sotva se vlekl. Doplazil se k hříběcí kostře, lehl si vedle ní, z opasku vytáhl nůž a čekal...

Navečer, když se grizzly s mohutným supěním vkolébal do jeskyně, patnáctiletý chlapec se z posledních sil vztyčil na kolena a v ruce třímál nůž...

Ve vesnici nastal zatím poplach. Kam zmizel Černý Orel? Několik bojovníků se ho vydalo hledat. Teprve za tři dny přišli do míst, kde se všechno odehrálo. Nalezli tam zbytky hříbat, obsypané mouchami a také Černého Orla. Byl ještě více roztrhán, zakrvácený a blíže smrti než kdy předtím. Ale uviděli také medvěda, obrovského grizzlyho

ležícího na zádech, bez života - a s nožem, ano, můj bílý bratře, právě s tím nožem, na který se tak udiveně díváš, s tím nožem v srdci.

Když se můj otec Černý Orel uzdravil ze svých hrozných zranění, a trvalo to dlouho,“ dokončil své vyprávění starý indiánský náčelník, "dostal právo nosit ve vlasech první orlí pero - znamení hrdinského činu."

autor neuveden; vyšlo v časopise Ohníček 4/1970, ilustrace Jan Hora, 2017.

šaman TUWANAKHA

STAVBA TÝPÍ

Kmenový rok se pomalu chýlí ke svému konci a 35. šavanský letní tábor už klepe na dveře! Bývalo v kmeni zvykem, že si jeho bojovníci stavěli svá táborová obydlí sami a nespolehali se na servis ze strany vedení či bývalých členů. Dnes nám v kmeni pomalu dozrává silná skupina starších bojovníků, pro kterou by bylo jistě také ostudou, kdyby se o svoji střechu nad hlavou nepostarala sama. Psi bojovníci procházející ohniveckým kurzem dokonce mají zvládnutí této dovednosti vypsané přímo v podmínkách úspěšného završení kurzu. Letos tedy bude stavba stanů hlavně na vás, bojovníci Káňat a Vlků! Pojdme se tedy na správný postup podívat na stránkách Kůry pěkně zblízka! Nebudete-li si vědět na tábořišti v nějakém okamžiku stavby rady, obraťte se s důvěrou na některého z Psích bojovníků!

Táboření v indiánských stanech má v kmenech, které se vydaly midewiinskou stezkou, dlouholetou tradici. Nemůže tomu být ani jinak, táboření v týpí se stalo jednou z podmínek samotného členství v Midewiwinu, jeho duchovní otec HIAWATHA přišel

s myšlenkou využít týpí na táborech Neskenonu už v první polovině 70. let minulého století. Pro úplnost dodejme, že první táboření v týpí na našem území se uskutečnilo na západním svahu Plešivce v Brdské vrchovině v červenci 1913 pod vedením pedagogů berounského gymnázia Miloše Maixnera a Miloše Seiferta.

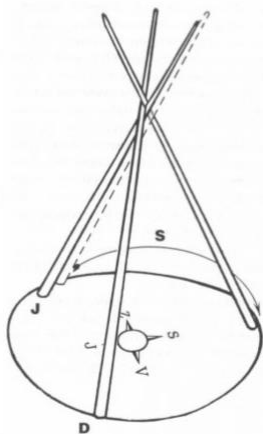
Pro běžné týpí zhruba šestimetrové velikosti budeme potřebovat 12 tyčí na samotnou stavbu a 2 tyče chlopňové. Stavíme-li větší sněmovní týpí (7-9 m), navýšíme jejich počet na 15+2. Délka tyčí na stavbu by pak měla zhruba o 2 metry převyšovat velikost týpí, pro šestimetrové jsou tedy ideální tyče délky asi osmi metrů. Jistě není třeba připomínat, že před prvním použitím je třeba všechny tyče důkladně zbavit výčnělků po odseknutých větvích, které by mohly natrhnout plachtu a významně zkrátit životnost našeho týpí.

Při dodržení naučeného postupu a s trochou praxe se pro vás stavba stanu stane rutinou a zjistíte, že své táborové obydlí dokážete postavit během 15-20 minut.

Samotnou stavbu začneme rozložením plachty na zemi, vnitřní (očouzenou) stranou nahoru. Z tyčí, které máme k dispozici, vybereme tři, které budou tvořit trojnožku. Ty ponesou váhu všech ostatních tyčí, měly by být tedy nejkvalitnější – rovné a pevné. Tyto tři tyče pak položíme na plachtu tak, jak vidíme na obrázku vpravo – dvě vedle sebe středem (se-

verní a jižní tyč), jedna (vchodová) našikmo s průsečíkem v místě, kde má plachta „jazyk“ pro uvázání plachty na zvedací tyč. Dolní okraj tyčí by měl zhruba o 10-15 cm přesahovat dolní okraj plachty. Plachta se tak po dokončení stavby nebude dotýkat země, jednak tedy nebude sát vlhkost a jednak bude zajištěna cirkulace vzduchu. Tyče v průsečíku svážeme k sobě dostatečně napevno, aby po sobě tyče nesklouzly, ne však úplně nadoraz, aby se nám po vztyčení vůbec povedlo trojnohu rozevřít. Odhad dostatečné pevnosti svázání vyžaduje určitou praxi, nezoufejte, pokud nebudete úspěšní hned napoprvé a budete nuceni trojnohu převázat. Po svázání nechte na jednom konci dostatečně dlouhou šňůru, budeme ji potřebovat pro zpevnění kostry.

Nyní trojnohu přeneseme na místo, kde bude stát týpí. Vchodová tyč obvykle směřuje na východ, zbylé dvě tyče již byly pojmenovány jako severní a jižní. Význam směřování vchodu je jednak praktický (málokdy fouká od východu, kouř tedy nebude hnán větrem zpět do stanu a také nám nebude foukat do

otevřeného vchodu) a jednak duchovní (na východě ráno vstává Slunce, životodárná síla). Vztyčení trojnohy vyžaduje spolupráci tří stavitelů – dva přidrží (zašlápnou) dolní okraje tyčí, třetí ručkováním zvedá trojnohu. Jakmile je vztyčena, severní tyč je třeba rozevřít směrem k severu – viz nákres. V této fázi stavby doporučuji vyměřit si s pomocí kolíku a šňůry půdorys budoucího týpí. Nejprve ve středu budoucí kostry zatlučeme do země kolík. Poté vezmeme šňůru

a přiložíme ji k roztažené stanové plachtě od jejího dolního okraje u vstupního otvoru až po jazyk k navázání plachty na zvedací tyč. Tato vzdálenost tvoří zhruba průměr budoucího kruhového obydlí. Takto naměřenou šňůru tedy uprostřed přehneme, abychom dostali poloměr, přeloženou šňůru „navlékneme“ na středový kolík a přeměříme vzdálenost tyčí v trojnoze a ostatních kladených tyčích. Tyto další tyče přikládáme na trojnohu v pořadí dle nákresu vpravo. Stojíme-li proti týpí, začneme od dveřní tyče vpravo, další tři tyče pak stejným způsobem vlevo, nakonec přidáme dvě tyče do zadní mezery tak, aby se nám doprostřed mezi ně vešla ještě tyč zvedací s plachtou. Tyče musí při kladení vytvořit v místě setkání pravidelné vřeteno, aby nám na ně správně dosedla plachta. Než však vztyčíme poslední týpiovku s plachtou, využijeme středem kostry volně visící dlouhý konec šňůry, kterou jsme předtím svázali trojnožku. Visící šňůru vytáhneme u dveřové tyče ven z vnitřku kostry a několikrát s ní oběhneme kostru a během obíhání se snažíme co nejvíce stahovat šňůrou týpiovku k sobě. Zbýlý konec šňůry namotáme okolo dveřní tyče (při dešti tak bude odkápat ze šňůry voda do ohniště a do dveřní uličky, nikoli na spacáky obyvatel týpí) a nakonec jej zajistíme uzlem.

Ted' nadešel čas na zvednutí plachty. Nejdříve tedy na rozprostřenou plachtu položíme středem zvedací tyč, u dolního okraje opět dodržíme zhruba deseticentimetrový přesah tyče, a jazyk mezi chlopněmi k tyči opravdu pevně přivážeme. Nyní z obou stran plachtu podkasáme a vytvoříme tak podlouhlý balík, přitom si hlídáme chlopně a chlopňové šňůry, aby se nám do balíku nekontrolovaně nezamotaly. Tyč s plachtou přeneseme k zadní mezeře v postavené kostře a opět využijeme jednoho ze stavitelů k zašlápnutí dolního okraje tyče. Ti zbylí ručkováním tyč i s plachtou zvednou a umístí ji do správné mezery, aby zvedací tyč do kostry pěkně zapadla. Začneme okolo kostry rozvinovat na obě strany plachtu a neustále si hlídáme chlopně a jejich ovládací šňůry, aby nám nezůstaly pod plachtou. Jakmile je plachta plně rozvinutá okolo kostry, začneme ji v přední části vedle dveřové tyče odshora spínat jehlicemi. Lehčí obratný stavitel přitom buď balancuje vestoje na ramenou dostatečně

silného kolegy, anebo prostě využijeme štafle, žebřík či štos rámu postelí, dle toho, co máme k dispozici.

Po sepnutí plachty nastal čas na její příkolíkování k zemi. Doporučuji začít u dveří, kolík navlékneme do poutka, plachtu co nejvíce napneme a kolík zatlučeme našikmo, aby se poutko samo nevyvléklo. Při zatlučání dalších kolíků postupujte ob dvě poutka. Teprve až se po obvodu dostanete zpět ke dveřím, zatlučte ostatní kolíky vynechané v prvním kole. Tak nejsnáze dosáhnete dokonale napnuté plachty.

Na závěr je třeba do rohových kapsiček v chlopních nasunout chlopňové tyče. Buďte opatrní a trpěliví! Určitě nechcete neopatrnou manipulací propíchnout tyčí plachtu stanu! Po u-sazení tyčí už jen navážete chlopňové šňůry na cca metrovou tyč zatlučenou ve vhodné vzdálenosti před vstupním otvorem. Nedoporučuji použít krátký kolík, o ten byste dříve nebo později zakopnuli, při chůzi nabo-so byste si mohli způsobit nepříjemné zranění. Nakonec už jen osadte dveře a střecha nad hlavou je zajištěna. K navýšení komfortu při táboření je více než vhodné nainstalovat dovnitř lining, pomyslnou třešničkou na dortu pak může být ozan (jakási vnitřní stříška zajišťující nocleh v suchu i za letní průtrže mračen).

Pro potřeby ohniveckého kurzu 2021/22 sepsal TAWASUTA

Fotografie: vlastní + www.typko.cz/teepee

Nákresy: Táboříme v týpí, Jiří Macek, vydáno 1990 Ligou lesní moudrosti

HRSTKA VTIPŮ

*....slůska toho nejlepšého,
co černý humor nabízí IV....*

Víte, co Zeus naprosto nenávidí?
Diakritiku.

Víte, jak způsobit slepému klaustrofobii?
Dáte mu hůlku do kýble.

Co dělá židovská holčička na houpačce?
Provokuje německého odstřelovače.

Potká Kohn Roubíčka: "Tak co, Kohn, jak jde židot?"
Kohn: "Ale ghetto, ghetto".

Jedním uchem to jde dovnitř, druhým ven a přece to zůstane v hlavě. Co to je?
Kruppáč.

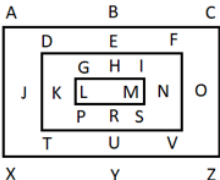
"Já že pro Tebe nehnu prstem?" A stiskl spoušť.

Přijde Ivetka za maminkou a říká: Maminko, proč jsem tak jiná než ostatní dětičky? To nevím Ivetko, dojdí se zeptat tatínka! Ivetka sklopí hlavu. Přijde za tatínkem a ptá se: Tatínku, proč jsem jiná než ostatní dětičky? To nevím, dojdí se zeptat maminky! A Ivetka sklopí druhou hlavu..

"Ten děda Serjoža, představte si, už má 90 roků a stále je plný energie..."
"A odkud je?"
"Z Černobyli."

ŠIFROVÁNÍ O BODY

Zdravím všechny, je tu další měsíc a společně s ním i další várka šifer. Určitě už nemusím psát, co máte dělat, abyste získali bodíky. Budu se těšit na vaše emailíky ☺ Tentokrát z důvodu rychlé závěrky bodování pošlete správné odpovědi na adresu **watoknapa@ceznam.cz**, čas máte ze stejného důvodu jen do **15. června 2022**. Vaše Lasička

1. XP MN PS CZ MO UV CZ

2. Nápověda: AZ/ZA

L J K F H U Z M

3. vlak JEL TaM a zPĚT

4. R K B A
A Á R N
P N O F
Í N D F

5. ENIAROM OREZEJ

JAVOROVÁ NAŽKA ZÁŘÍ 2021-KVĚTEN 2022

Bodování starších

1. místo	Ra. Liška	2266 bodů	Vlci	100% docházka
2. místo	boj. Morče	2204 bodů	Vlci	100% docházka
3. místo	Ra. Vrabčák	2040 bodů	Káňata	100% docházka
4. místo	Va. Větvíčka	1909 bodů	Káňata	100% docházka
5. místo	Va. IQ	1702 bodů	Vlci	
6. místo	boj. Bety	1699 bodů	Káňata	
7. místo	Va. Korálka	1539 bodů	Vlci	
8. místo	Sg. Sedmikráska	1431 bodů	Káňata	
9. místo	boj. Oheň	1424 bodů	Vlci	
10. místo	Va. Říša	1335 bodů	Vlci	
11. místo	boj. Padák	1282 bodů	Vlci	
12. místo	Va. Sasanka	1262 bodů	Káňata	
13. místo	boj. Čmelák	619 bodů	Vlci	
14. místo	hledač Štěpán	571 bodů	Vlci	

Bodování mladších

1. místo	boj. Mrkvička	1532 bodů	Sovy	100% docházka
2. místo	boj. Uhlík	1486 bodů	Medvědi	
3. místo	hledač Sýček	1350 bodů	Sovy	
4. místo	boj. Drozdík	1194 bodů	Medvědi	100% docházka
5. místo	boj. Beran	1082 bodů	Sovy	100% docházka
6. místo	hledač Kachnička	1020 bodů	Medvědi	
7. místo	hledač Delfín	981 bodů	Sovy	
8. místo	boj. Beruška	954 bodů	Sovy	100% docházka
9. místo	hledač Nikinka	892 bodů	Koníci	
10. místo	hledač Střela	876 bodů	Medvědi	
11. místo	boj. Jitřenka	862 bodů	Medvědi	
12. místo	hledač Zoubek	843 bodů	Koníci	100% docházka
13. místo	hledač Motýlek	814 bodů	Koníci	100% docházka
14. místo	hledač Týna	732 bodů	Koníci	100% docházka
15. místo	hledač Klárka	727 bodů	Koníci	100% docházka
16. místo	hledač Vanesska	719 bodů	Medvědi	
17. místo	hledač Mareček	685 bodů	Medvědi	
18. místo	hledač Brepta	566 bodů	Koníci	
19. místo	hledač Očko	489 bodů	Sovy	
20. místo	hledač Ondra	408 bodů	Koníci	100% docházka
21. místo	hledač Honzík	363 bodů	Koníci	

22. místo	hledač Terezka	280 bodů	Koníci
23. místo	hledač Julinka	235 bodů	Koníci
24. místo	hledač Šimonek	164 bodů	Koníci

Pozn.: zatímco body se postupně sčítají za všechny měsíce od začátku školního roku, údaj o 100% docházce se týká pouze měsíce posledního (aktuálně tedy květen 2022).

Opět tu máme změny na průběžných stupních vítězů – u starších dokonce na všech třech pozicích, u mladších se prohodili dočasní nositelé zlata a stříbra. Je vidět, že naše minulé odhady o napínavém soupeření až do konečného uzavření pořadí rozhodně nebyly scestné. Pomalu se blížíme do cílové rovinky a uvidíme, jaká jména a v jakém pořadí nakonec zazní při slavnostním vyhlášení na závěr tábora....

V pořadí javorového listu se vracíme do zajetých kolejí – Káňata dále navyšují svůj náskok před Vlky a Sovy si po měsíci vzaly zpět dočasně ztracené první místo. Zdaleka však ještě nekončíme! Co platí dnes, může být vbrzku naprosto jinak. To stačí zapomenout odevzdat kroniku při bodování, prohrát nějaké to mezirodové soutěžení a najednou se vaši pronásledovatelé radují a slaví.... 😊

JAVOROVÝ LIST ZÁŘÍ 2021-KVĚTEN 2022

1. místo Káňata	1947 bodů
2. místo Vlci	1749 bodů
1. místo Sovy	1184 bodů
2. místo Medvědi	1140 bodů
3. místo Koníci	640 bodů

OBSAH 308. ČÍSLA BK

Slovo úvodem....(Sa. TAWASUTA)	str. 2
Táboření v Údolí černého čápa (Sa. TAWASUTA)	str. 3-4
Výprava na Drozdovskou Pilu (boj. Bety)	str. 5
Klání rodů mladších (Dredy)	str. 6-7
Hra městem (boj. Bety)	str. 7
116. sněm Shawnee (Sg. Čivava)	str. 8-9
Slavná třináctka Shawnee (Sa. WATOKNAPA)	str. 10
Ať legendy nezemřou (Ga. Imnu)	str. 11-13
První orlí pero (Sa. TUWANAKHA)	str. 14
Stavba týpí (Sa. TAWASUTA)	str. 15-19
Hrstka vtipů (boj. Morče)	str. 20
Šifrování o body (Ra. Lasička)	str. 21
Javorová nažka / Javorový list září 21-květen 22 (Sa. WATOKNAPA)	str. 22-23

Kontakty:

Redakce: brezova.kura@centrum.cz, tel. 601 324 499 (TAWASUTA)

Podnáčelnice kmene:

edita.riff@seznam.cz, tel. 602 579 627 (Eddie)

mi.veiser@gmail.com, tel. 722 924 970 (Dredy)

anicka.odlozilova@email.cz, tel. 606 554 135 (Čivava)

Web: www.shawnee.cz E-mail: shawnee@centrum.cz Fcb: [Šavani Zábřeh](#)

Náš oddíl stále přijímá nové členy, schůzky v Zábřeze probíhají každé pondělí v 16:30-18:00 (Medvědi) a pátek v 16:00-18:00 (Vlci) na klubovně - Sušilova 65, Zábřeh. Ve Zvoli se scházíme v klubovnách Komunitního centra (bývalé kino ve farní zahradě) ve čtvrtek 16:00-18:00 (Káňata) a v pátek 16:00-18:00 (Sovy) a 16:30-18:00 (Koníci). Rádi vás uvítáme v našich řadách. Přijďte mezi nás osobně v některý z uvedených časů nebo kontaktujte náčelnici (telefon a email výše)!

Toto číslo Březové kůry vyšlo dne 1.6.2022.